

[Arbejdsministeren.]

Efter en samlet Vurdering af Situationen her i Landet har Regeringen endnu ikke ment at burde fremsætte Forslag om Forlængelse af Ferien eller Forhøjelse af Feriegodtgørelsen.

Med Hensyn til den foreslaaede Ændring af Medhjælperloven gør jeg opmærksom paa, at den for kort Tid siden nedsatte Landarbejderkommission bl. a. har faaet til Opgave at overveje Spørgsmaalet om en Ændring af Feriereglen for Medhjælperne, og det synes rimeligt, at man ikke foretager sig noget med Hensyn til Medhjælpernes feriemæssige Stilling, før denne Kommission er færdig med sit Arbejde og der foreligger en Indstilling derfra.

For øvrigt er det vel klart, ogsaa for Forslagsstillerne, at der for Øjeblikket ikke er nogen sandsynlig politisk Mulighed for at gennemføre de foreslaaede omfattende Ændringer af Ferieloven.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Allerede ved to tidligere Lejligheder har mit Parti her i Tinget stillet Forslag om at føre Medhjælperne ind under Ferielovens Bestemmelser, og vort Forslag denne Gang indeholder det samme Krav.

Jeg skal, idet jeg henviser til, hvad der saavel i 1946 som i 1947 er sagt af den da værende Ordfører for mit Parti, Villy Fuglsang, understrege, at vi anser det for uretfærdigt, at Landarbejdere og Husassistenter, der hører under Medhjælperloven, stadig skal være ringere stillet end de, der hører under Ferieloven. Det er naturligvis glædeligt, at den højtærede Minister i Dag oplyser, at der er en Kommission, som overvejer Ændringer til Forbedring af Medhjælpernes Feriebestemmelser, men vi har stillet Forslaget her ud fra det Synspunkt, at Spørgsmaalet har været til Debat paa Rigsdagen adskillige Gange, saadan at Grundlaget i Dag burde være til Stede for, at Medhjælperne kunde komme ind under Ferieloven.

Vi finder det rimeligt, at der skabes Ligestilling paa dette Omraade for alle Lønarbejdere, og dette vil utvivlsomt ogsaa føre til, at disse Kategorier, naar deres Vilkaar forbedres, i højere Grad bliver knyttet til Arbejdet paa Landet. Man hører jo til enhver Tid fra Landbruget Klage over, at

Ungdommen søger bort derfra, at den er vanskelig at fastholde, og jeg tror, at den højtærede Arbejdsminister vil give mig Ret i, at skal man det til Livs, maa man gribe om Nældens Rod og fjerne den særlige Bestemmelse, som stiller Medhjælperne ringere end almindelige Lønarbejdere.

Hvad den anden Del af vort Forslag angaar, nemlig Forslaget om 3 Ugers Ferie med 8 pCt. Feriegodtgørelse, er det første Gang dette Krav fra de fagorganiserede Arbejdere rejses paa Rigsdagen, men alle, der følger med i, hvad der foregaar paa Arbejdspladserne og i de faglige Organisationer, vil føle det naturligt, at dette Krav rejses her paa Tinge, og jeg kan heller ikke tro, at dette Forslag kommer som nogen Overraskelse for den højtærede Arbejdsminister. Det maatte være den naturlige Konsekvens af, hvad der er sket ude omkring i Organisationerne.

Ved Forelæggelsen udtalte jeg, at Ferieloven af 1938 var et stort Fremskridt. Det var den. Den var et Kulturgode, ikke bare for Arbejderklassen, men for hele Nationen, og hertil kommer, at en Organisation som Folkeferie med Støtte af Arbejderorganisationerne har lettet det for mange Arbejderfamilier at komme ud i deres Ferie, hvile, slappe af og samle Kræfter, men det er jo ikke noget nyt, at Udviklingen ikke staa stille. Det, der var et stort Gode for 10 Aar siden, det, der var et Fremskridt dengang, trænger til Forbedring. Saadan gaar det med mange Ting, og saadan er det gaaet med Ferieloven, og saadan er det gaaet med de 12 Dages Ferie og de 2 Ugers Løn, som de 4 pCt. i Realiteten dækker, dog kun under Forudsætning af, at Arbejderen har fuld Beskæftigelse Aaret rundt.

Kravet om 3 Ugers Ferie med 8 pCt. Feriegodtgørelse er ikke et Krav, der kommer fra enkelte Medlemmer af det kommunistiske Parti eller den kommunistiske Gruppe paa Rigsdagen. Det er et Krav, der er vokset frem under og efter Krigen og i Dag er et brændende Ønske i Organisationerne. Allerede i Maj 1945 slog man paa De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde til Lyd for en forbedret Ferielov, uden Tvivl under Paavirkning af de stærke Ønsker og Krav, der var i Organisationerne og paa Arbejdspladserne. I 1947 havde kun faa Fag udløbende Over-